

Alemin İsyanı

– halisi · 06 Haziran 2017

Ne yıldızlar ne de ay, görünmüyor bu gece,
Kopkoyu bir karanlık, hüküm süren sadece.

Uğuldayan bir rüzgâr, insafsızca esmekte,
Can taşıyan ne varsa, nefesini kesmekte.

Denizse köpük köpük dalgaları salmakta,
Varıp bütün hırsını kayalardan almakta!

Ara sıra yükselen, kulak yırtan gürültü,
Hemen onun öncesi, ışık saçan görüntü.

Ortalıkta pek تنها, herkes bir yere sinmiş,
Yağmur dediğin ne ki, sanki sema delinmiş!

Öfke kesilmiş âlem, kim bilir acep neden,
Gördüğü hangi yanlış, olmuş bu hale neden?

Yoksa seyirci kalan, korkak insana inat,
Haksızlık karşısında, isyanda mı kâinat?

Öyleyse kaybetmişiz, eyvah ki hem ne eyvah,
Demek duyarsız kaldık, yükselirken onca ah.

Zulme rıza göstermek, biliriz büyük günah,
Zalimler güruhunu, affetmez asla Allah.